

A LEGOLCSÓBB MÁGYAR ELCZLAP. — FELELŐS SZERKESZTŐJE: A ZÖLD ÖRDÖG.

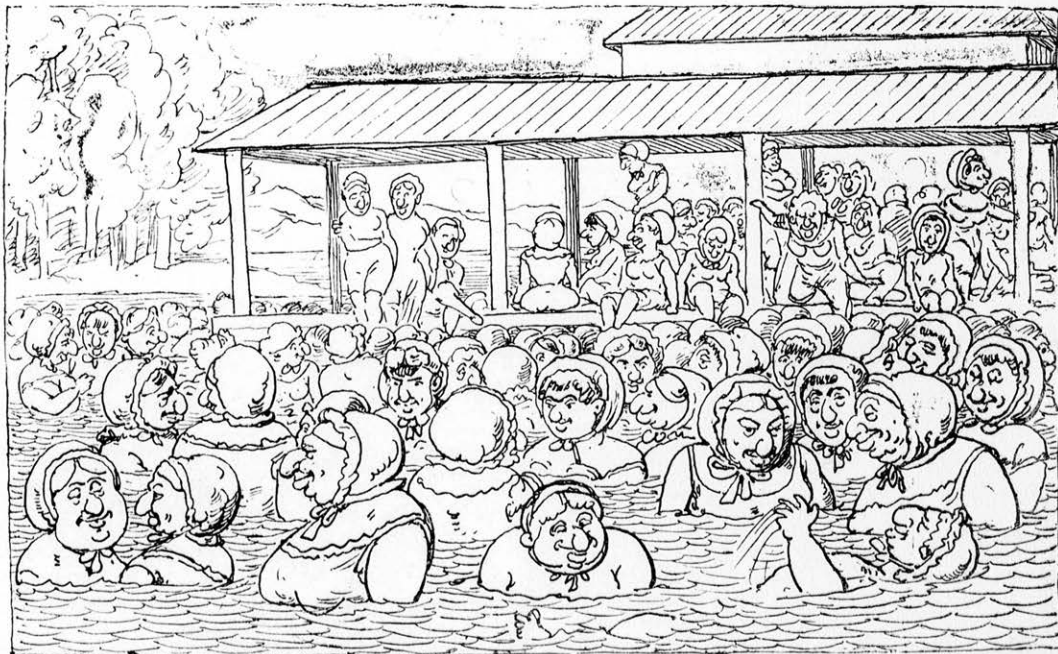
Kiadó tulajdonos:
BARTALITS IMRE.

MEGJELENIK HAVONKÉNT KÉTSZER,
a hó 1-jén és 16-án.

ELŐFIZETÉSI AR:
Egész évre 2 frt.
Fél évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST,
VIII. Eszterházy-utca 12. sz.

PULSZKY PAPA A HEBRON RÖZSÁK KÖZÖTT.

Pulszky papa a hebron rózsák között.

(Képpel az első oldalon.)

Az írók és művészek kiránduló társasága megérkezvén Mármaroszigetre részint az út fáradalmi, részint a megtartott művészi előadások következtében elfáradva, szállásaikra vonultak egy kissé megpihenni. Valamennyien Khón, Schwarz, Weisz, Behr, Lövy, Berger stb. nevű mármaroszigeti polgárokhoz voltak elszállásolva, mert Pulszky papa a zsidókedvelő nagy hazafi tüntetni akart az antiszemitizmus ellen. Csupán Pulszky papa szállt keresztényhez, még pedig okos elővigyázatból, tudva jól, hogy csakis kereszténynél lesz nyugalma. Hadd tüntessen a többi! Ő már ugy is eleget szenvedett a zsidókért.

Az írók és művészeknek először is sorba kellett a háznál valamennyi nagyreményű zsidó gyereket examinálni, azután feldicsérni a szülék előtt, hogy mekkora kapacitás, majd jóllakni kóser eledelekkel, a melyek vörös és fokhagymától illatoztak. mikor pedig mindezen torturákon átestek, s belefeküdtek a számos árveréstől nyikorgó ágyakba, ismét újabb tisztelgőket kelle elfogadniok, a zsidó családok leg-

tolakodóbb tagjait, a kik ellen hiában hoznak illem szabályokat, a kik nő vagy férfihoz egyaránt berontanak, s képesek reggelig fárasztani, kinezni s elvenni egész éji nyugodalmat: megjelentek a poloskák!

A tisztelgők e borzalmas tábora elől menekülendő, az összes kirándulók igyekeztek ki másnap Kabola Polyána kies fürdőbe, a hol az ott időző uri hölgyek disz fürdést rendeztek az érkezett magyar művésznők tiszteletére. A művésznők meg is jelentek a parton, de midőn megpillantották, hogy a víz tükre tele van hebron rózsával, eszökbe jutott az éjjeli multság, félték a vízbe menni, nehogy valami újabb meglepetés várja őket.

Pulszky papa azonban, megreszkírozta a dolgát, női fürdő ruhát öltött magára, s titokban közéjük elegyedett a nyihározó hebron rózsáknak.

Annyira közéjük illett, hogy a kirándulók jutalmat tűztek ki annak, a ki kiismeri közülök a partról Pulszky papát. A jutalmat nem bírta elnyerni senki. Ám kísértse meg olvasóink közül bárki! Bizonyára el fogja ismerni, hogy az lehetetlen.

A BAKTÉRIUM.

Mi az oka kolerának,
Annak a csuf nyavalyának?
Száz doktornak khemiái
Nem birták még kitalálni.

Egyik vízben, másik légben,
Harmadik az eleségben,
Keres apró állatokat,
Gyilkos bakteriumokat.

Táborában a halálnak
Élősdieket találnak;
Tüzzel-vassal irtásukra
Éjjel-nappal foly a munka.

Élősdiek rút fajtája!
Száz felé van a tanyája,
A hová befészkelődik,
Ember onnét czihelődik.

Van olyan, mely szűzvért ereszt,
Ellensége csak a kereszt,
Sakterkéssel a kezében
Élősködik a szemétben.

Más fajtája: pénzt ad kölcsön,
Gseftel gabonán, gyümölcsön.
Boltot nyit, vagy zálogházat,
Forinton tud nyerni százat.

Mérgezi az italodat,
Firkálgatja a lapodat,
Alkotja a törvényidet
Gunyolja az őseidet.

Biráidat vesztegeti,
Csal mindenkit, ha teheti,
Pöffeszkedik, henczerg egyre,
Szoruljon bár kegyelmedre.

Nehéz tőle szabadulni,
Mert hiszen még fölajdulni
Is alig szabad miatta,
Olyan ur az istenadta.

Ti doktorok és tudósok!
Ettől lesztek kolerások.
Ez a bakterium csupán,
Könnyitsetek hát a hazán.

Zsidógyűlés az Erzsébetvárosban.

Elnök: Thodjátok-e hveim, hogy mért örülünk annak, hogy Görgey minden áron rehabilitálni akarják a magyar nemzet előtt?

Mind: Miért? Miért? Halljuk!

Elnök: Azért, mert ha annak sikerül a rehabilitáció, akkor mi is kísérletet tehetünk Eötvös Károlyul.

Faktor (tisztelőbeli rabbiner): Igen! Ugy van. Ha amaz elhízi a magyar nemzet, akkor emezt is könnyen elhíheti.

Elnök: Sőt több! Mi kűvetelni fogjuk, hogy elhígyje. Thűrvényt alkottatunk róla. Bele nyomattatjuk a „Nemzet“-be arany betűkkel, hogy ott ragyogjon, mint valami igaz ártatlanság.

Bródi: Jó volna Pulszky papával védelmi czikkeket iratni Eötvös mellett a „Neues Pester Journal“-ba.

Wahrman: Jobb volna Eötvös Károly ártatlansági akcziákat kibocsátani auf hondert pherzent, az akkor igen khaps volna.

Falk: Nem! Ez mind igen sok pénzbe kherülne.

Mezei: Legjobb volna Eötvös Károlyt Görgey mellé helyezni, mert akkor kűnynebb volna a számára védelmet thalálni.

Elnök: Igen, de akkor mi lenne Világos?

Faktor (tisztelőbeli rabbiner és sakter kandidátus): Világos lenne: Tisza-Eszlár.

Mind: Ju-ju-jujj! Az csak had maradjon meg setétnek.

Elnök: Világos lenne a mi hatalmonk és pénzünk működése.

Falk: Hiszen épen ezt akarnók leplezni.

Elnök: Ejh! Akkor hát semmi sem világos.

Mind: Had legyen világos az új ártatlansága.

Elnök: No az már csakugyan legyen. Ez a mi khiván-ságunk.

Bródi: De hát a moszka ki legyen?

Elnök: Legjobb lesz megtemni Bary vizsgálóbíró.

Falk: Igaz, hogy az eléggé moszka volt, még pedig mi ellenök, de Eötvös azért nem kapitulált előtte. Az egyesült muszka és osztrák hadsereget kűpvéselni fogja a zsidó kűtűponti iroda, a mely a kapitulációt utólag eléggé fényesen honrolta is.

Mind: Igaz, ugy van!

Bródy: Tyhú! Van még egy nagy bökkenő Azt kellene csak igazán etalálni.

Mind: Mit? Mit? Halljuk!

Bródi: Ki legyen a Haynau?

Elnök: Azt csakis Szeiffert képviselhetné legjobban.

Mind: Éljen! Tiszteljük meg őt vele.

Faktor (tisztelőbeli rabbiner, sakter kandidátus és poloskapasztor): Had adjam tudtára én e nagy kitűntetést.

Falk: Nű! Számára az valóban az lesz.

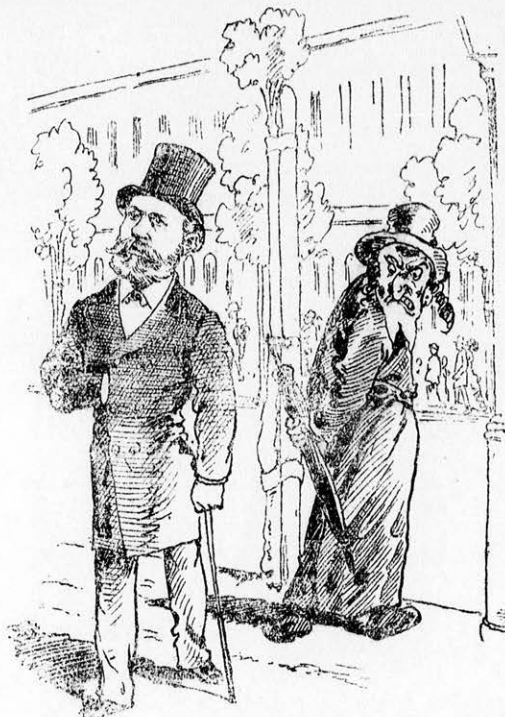
Elnök: Mindezek után fejtik ki jól zornálok. röp-iratok, külföldi levelek, országgyűlési beszédekben, hogy Eötvös Károly semmiért nem hibás, mert neki ögy khelletet cselekedni, a mint azt a khörülmények vagy helyesebben mondva a körülmények parancsolták. Neki nem volt más választása mint vagy eltitkolni a valót, vagy khülteni egy oly állapotot, a mely a valósággal sehogysem egyezett meg. A thűltényei is elfogytak, minden argumentumát mag nélkül kolletett elpufogatni, nem maradt tehát a számára más hátra, mint behkapitulálni a mi ezereinket és földni azt, a mi egy cseppet sem volt a keresztények előtt világos.

Mezei: En egészen más alapon bizonyítgatnám az ártatlanságát. Például teszem föl, ha Sóllyosi Eszter csakugyan ártatlan volt, a miben a kheresztények cseppet sem kételkednek, akkor az ő egész póre ártatlansági phor, azok a kik e pherben ögyvédeknek, mint Eötvös is, ártatlansági ögyvédeknek nevezhetők, és így mért is volna hát ő bűnös?

Falk: Még egyszer khellene bebizonyítani azt, a mit Eötvös akart, de nem jól sikerülte neki, hogy a dadai hullá csakugyan a Sóllyosi Eszteré volt. Azt pedig az által tehetjük, ha felvilágosítjuk a népet, hogy azért kell elhinni az ártatlan Sóllyosi Eszteréről, hogy csakugyan ő volt az, a ki Dadának tartott, mert hiszen az ártatlan fiatal leányok vannak dadákra szorulva, s ő keresni akart magának egyet.

Mind: Gewaltig! Éljen a thodomány!

Istóczy és Mezei.

Mezei: Hogyan merészli ön azt mondani, hogy a zsidók nem magyarok?

Istóczy: Már csak azért sem magyarok a zsidók, mert a magyar ember ősi szokás szerint mindig a lónak teszi a zablát a szájába s hátára a nyergot, a míg a zsidó nem a lovára, hanem a lovat zabolázó kocsiira helyezi a nyergot.

Mezei: Hazugság! Thod-e az ur rá phéldát?

Istóczy: Már hogyne tudnék?! Lám most is alig hogy készül Tisza Kálmán a saítót megzabolázni, a zsidók már is negnyergeltek.

Mezei: Ostor a nyelve! Nem khérek thűbet. Ich slajf!

Hentaller ismeretsége Verhovayval.

Hosszú cikksorozatokat indított meg Hentaller azon, ránézve rendkívül nevezetes eseményről, hogy milyen volt az ismeretsége Verhovayval? Az unalmasság részletez minden apróságot, pedig hát Petőfy egy ismert versének néhány sorával is a közönség elé lehetett volna tártani az egészet, ekként:

Hentallert fölemelte Verhovay úgy,
Hogy talpa sem érte a földet,
Aztán meg letévé,
Hogy orra is érte a földet.

Disz előadás.

Az írók és művészek kiránduló társasága előtt a Tisza partján rendezték és előadták a mármarosi zsidók.

I.

II.

III.

IV.

V.

Jajtelesz és Pinkelesz.

Jajtelesz: Thodod-e barátom, hogy az „Egyetértés” című lap zsidó kézre került?

Pinkelesz: Nű? Hát eddig nem azon volt?

A kétféle kolera.

Péter: Mi különbség van a kolera nosztras és az ázsiai közt?

Pál: Az, a mi az orthodox és neolog zsidó között van. Amíg amaz tömegesen, addig emez szórványosan pusztít.

Büls Náthán

— a sajtó megrendszabályozásáról. —

Régi eszméje Tisza Kálmánnak a sajtó megrendszabályozása.

Es igazsága van.

Még mindig nincs elegendő jordanizmussal tele a magyar zsurnalisztika és irodalom. Több sakter elemet kell belevonni, hogy azután a keresztény károgoások elveszítsék minden erejüket.

De az még mind nem elég, hogy a tollforgató zsidóság szaporítsassék, hanem egyttal szabályokat kell törvényileg alkotni arra is, hogy mily körülmények között, mily észjárásal szabadjon keresztény írónak tollat ragadni a kezébe?

Mert különben a zsidóság megint csak alól találna kereskedni. Azt pedig minden áron meg kell akadályozni, mert úgy kívánja Magyarország sorsa, a szabadelvűség, a nagylelkűség, a külföld előtti reputáció, de főleg Rothschild és a zsidó üzorsások anyagi érdekei. Hazánkban pedig mindenek felett ez a legfőbb.

A legközelebb összeülendő országgyűlés elé, mint törvényjavaslatot, következő pontozatokat ajánlom Tisza Kálmánnak, előterjeszteni:

1. Minden irni olvasni bíró zsidó gyerek már mint magyar zsornaliszta szerepeljen, még akkor is, ha külföldi lapokban és Magyarországon, annak törvényei, alkotmányai, népei és jóhírneve ellen írka-írkál.

2. Ha Magyarországon valaki lapot ad ki, a labjához írónak csakis jól metszett izraelitákat szabad alkalmaznia. A keresztény írótól származott cikkek előbb egy sakterbizottság által gondosan felülbíráltatnak.

3. Jókai és Mikszáth ezentul csakis a Mezei Ernő neve alatt adhatják ki irodalmi termékeiket. A többi keresztény írótól a tollak elvételnek, szabad azonban beállaniok a váci-körtön tollkereskedőknek.

4. A keresztény hívek számára erkölccsant a Blaué Katz bérlője fog kiadni, a templombajáráásra pedig Krausz Lajos pálinkagyáros fogja őket időnkint nyomatott felhívásokban buzditani.

5. Végül pedig, hogy a szegény fáradhatlan zsidó zsornalisták könnyebben irhassák a magyar nép számára oktató cikkeiket megengedhetik, hogy a római betűk helyett az amúgy is keleties zsidó betűk használtassanak; az iskolákban pedig mindenfelé meghagyatik, hogy a zsidó nyelv, mint leendő magyar állami nyelv oktattassék.

Ezt értem én a magyar antisemita sajtó célszerű megrendszabályozása alatt s hiszem is, hogy Tisza Kálmán holmi bankár csoportok kedvéért szorul-szóra keresztül viszi.

Lúdmáj szeletek.

A munkácson megtartott művészi előadás alatt a közreműködő hölgyek a munkácsi zsidóságtól szagos bokréttákat kaptak. Miként azt egy fővárosi lap táviratilag közlé.

Ugyan tudtak volna-e a zsidók szagtalanul szolgálni?

Hire jár, hogy a tulóni zsidók Franciaországból mind Budapestre akarnak menekülni a kolera elől.

Nem csoda, mikor azt hallották, hogy Tisza Kálmán részeseíti a zsidókat legtöbb védelemben.

Krausz Lajos hogy a megválasztására kiadott összeget mielőbb visszavásárolja a keresztényeken, kolera pálinkát gyártat.

Ugyan mer-e maga is belőle inni, ha kolerába esik?

Kossuth Lajos nagy hazánkfia mióta Helfy megbukott, mindinkább kezdi belátni Magyarországon az antisemitizmus létjogosultságát.

Hátha még több panaszkodó és jajgató sakter bukott volna meg?!

Jó étvágyat.

A mit nem hittünk,

Ime teljesült;

Felvan tálalva már

A kecskeméti sült.

Sakter metélte és

Kóser zsiron pirult.

Az, hogy meg nem égett

Bizony kevésbe mult.

Két párt tart rá számot

Kettőnek jut falat;

Ámde az elvhűség

Vajjon hová maradt?

Lakjatok jól vele,

Fajjátok föl egymást;

Hazánk jó voltára

Nem kívánok én mást.

—HOGYAN—

A kecskeméti városi kapitányról.

Első polgár: Tudod-e, mért szólította Rácz Géza antisemita országgyűlési képviselőt a kecskeméti városi kapitány fiannak?

Második polgár: Mert öreg ember.

Első polgár: Nem biz a, hanem mert ő csinálja Kecskeméten legjobban az antisemitákat.

Wahrmann és Krausz Marienbadban.

Wahrmann: No, ecsém Krausz Lojos! Mire eljutunk a tisztelt házig, aligha meg nem csufol mindkettőnket a baktérium.

Ádám asszony Magyarországról.

(A szellemes francia irónő titkos jegyzeteiből.)

Magyarország a zsidók szoptatós dajkája. Emlőin hizlalja és neveli fel az uzorások legkritkább példányait, s ezért megelégszik egy kis összekotyvasztott zsidópalinkával.

Államférfiai közül első sorban kell megemlítenem Wahrmann Mórt, a ki azon igyekszik, hogy a tösgyökeres magyarság legkiválóbb osztályát, a gentryt, menőül előbb kipusztítsa; Eötvös Károlyt, a ki a keresztények látó képességét vonja kétségbe s a szalámiról azt igyekszik bebizonyítani, hogy az fuvola; Mezey Ernőt, a ki Jeruzsálembé expedálja az ő honfoglalókat importál; Falkot, a ki a világ előtt elhitetni akarja lapjával, hogy a magyar voltaképen nem egyéb, mint elrontott német; Szilágyi Dezsőt, a kinek a mosolygása annyira széles és finom, mint egy miniszteri bársonyszék; Ugron Gábort a ki a hölgyekhez irt titkos levelekkel bizonyítgatja, hogy ki a jó hazafi és ki nem az, és Hoitsy Pált, a ki — mint politikai csillagvizsgáló — a Szaturnuszban egy új zsidó központi irodát fedezett fel a repülői vágó sakterképviselők számára.

Folyói közül: a Duna arról nevezetes, hogy Krausz Lajos a szentendrei kóser képviselő abból főzi a palinkáját s Budapest alatt abból kerül ki a hebron rózsavíz; a Tisza azonban jóval nevezetesebb, mert a partjain felszaporodott zsidóság abba dobálja azon fölőlesleg anyagot, a mit a maczsebe már nem használhat, ezért aztán a jóízű halak mind kipusztulnak a vizéből.

Hegyei közül legnevezetesebb a Svábhegy a fogaskerekű vasúttal, mely tele van sváb nevű fogatlan zsidóval.

Fővárosa egy van: Budapest, mely tele van nagyszerű közintézettel, s ezek közt különösen kiválik a „Blaue Katz,” a hol a keresztény ifjuság a morál szabályait tanulmányozza.

A zsidóiskolából.

Tanító: The! Sámi jerek! Thedd át nekhem ezt a verset prózába: „Fürteidben tengervíz-szes éj.”

Tanítvány: „Oh te fürthelmetes éjszaka!”

Nagy öröm és nagy szomorúság.

(A sakterpárti körben.)

Mocsáry: Halló! Sakterjeim! Örvendjete. Nagy örömhirt hozott egy távirat.

Mind: Mit? Mit? Halljuk!

Mocsáry: Vadnay Andor antiszemita országgyűlési képviselő meghalt.

Mezei: Kstt im reht!

Helpy: Nagyszerően jönjörő egy ojság. Megszabadoltonk egy goimtól.

Eötvös: Ezt az eseményt sietnünk kell a hasznunkra fordítani. A választókerülete a miénk. Tőlünk lett az elvéve, illő, hogy utánna megint csak mi örököljük.

Mocsáry: Igen ám, de a kerület is antiszemita-tává lett, s abban többé saktert meg nem választanak!

Mezei: Én megpróbálkozom.

Helpfy: Én is.

Eötvös: Nem addig van az, hanem háromunk közül valamelyiknek antiszemita programmal kell ott fellépnie, no tudjátok, csak szinből, miként azt a mult választások alkalmával többen is megcselekedték. Én nem bánom, kész vagyok reá, elszánom magamat a honyhaza érdekében.

Mezey: Én is!

Helpfy: De hát még én! Tyhű, hogy fogom szidni a zsidót!

Mocsáry: Ugy látom, hogy mindannyian nagyon kapacitábilis emberek vagytok, hanem hát majd csak a kör fog dönteni a felett, hogy melyőtöket öhajtja leginkább az új parlamentbe beválasztatni.

Eötvös: Engem.

Mezei: Nem igaz, engem.

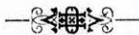
Helpfy: Hát engem, a ki legjobban fel tudom használni Kossuth személyes ismeretségét? Engem nem első sorban illetne meg a zsiros konzcz?

Mocsári: Ne vitatkozzatok tovább, itt van egy újabb távirat, a melyben értesítenek, hogy Vadnay Andornak nem méltóztatott meghalálozni. Kacsá volt az egész.

Helpfi: Perdű mandátum!

Eötvös: Perdű zsidó segély!

Mezei: Pherdüljünk mi is vissza a semmiségbe!

Jeruzsálemba a kolera elől.

Borátim! Közeledik a legrettentőbb antiszemita. A valóságos ázsiai, jeruzsálemi kolera, mely minket össze akar szedni a maga számára, hogy ne bolyongjunk szerte-szét idegen orszá-

gokban. Előzzük meg őt, és siessünk ősi fészkiünkbe, ott legkevésbé fogja e népet keresni, mert tudja jól, hogy csakis másokon élőködik, s külön hazában nem birná magát fentartani.

Wahrmann Mór a gentryről.

A magyar gentrynek phosztolnia kell! Az új gentry pedig a mely a helyébe plántálandó, vagyis azon néposztály, a mely kevés vagyonnal bár, de mégis kaputrokkban képes magát fentartani, Magyarországon nem lehet más, mint a handlék serege. Éljen az új magyar gentry!

Mindenütt egyforma.

Van-e különbség egyik vagy másik nemzet természetzi szokása, erkölce és jelleme között?

Nincs, mert hiszen a zsidó sehol nem képez külön nemzetet és mégis mindenütt egyforma.

Mandelblüh Abrahám szerelmes levele Khukhuruucfeld Sári kisasszonyhoz.

Sógárót, 1884. július 15.

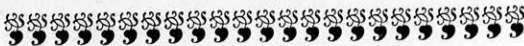
Czokros Nadsám!

Mióta oblakhai előtt elstáltom, ógy érzem, hodj thele lett a szivem kheserősséggel, mert imádott, czokros Nadsám nem pislogatta mogát ki az oblak redőnyei khözül.

Phedig én olvadtam ebben a melegben annyira, mint az igazi fain lódzsir a spórherd szikrázó thűzétől és sóhajtottam akkorákat, mint egy valódi szingaléri elefánt a thuskó emelésben.

Mind hiába! Nadsám nem vette észre kithönetésemet.

Khérem, ezentől legyen nagyobb figyelemmel irányomban, mert ha nem viszonozza forró szerelmemet, engemőctse megszökthetem a khedves máját!

Zsidó okoskodás. Balatontól Kíssé nehézkes. Jövőre jobbat. — Munkács. Sajnos, de nem közölhetjük. Kíssé erősek. — Csornavári. A batusz zsidó czók-mókja közt lehet, hogy megterem a baktérium, de azért mégsem olyan módon kellene a zsidókat dezinficiálni. Vagy azt hiszi, hogy elég volna őket abban megmártogatni? — Zugliget. Igen, mi is helyeseljük a Zimány-féle irányt, s mi is azt hisszük, hogy az antiszemizmus leggyökerebb orvoslása csakis az lenne, ha a zsidók tömegesen a keresztény hitre térnének át, miként egykor pogány vallású őseink e haza földjén letelepedve, azt bölesen megeselekedték, belátva azt, hogy másként nem existálhatnak, s hosszú ideig nem tartatják fenn magukat. Lássák be ezt ma a zsidók is. — Trambulin. Az úszás a zsidónak egyáltalában nem mestersége. Nyelni pedig nem örömes nyeli a Duna vizét. — A kiállítás szennzárljai. Ezekről még nagyon korán lesz a cikklet megeresztani. Különben is akkor figyelemmel fogjuk kísérni valamennyit. Azt előre mondhatom, hogy svindlizni bajos lesz nekik, mert könnyen a körmükre koppintanak. — Kritikus. Azon ne csodálkozzék, hogy a zsidók Strauszknak épen a leggyengébb darabjait tapsolták; azoknak az tetszik, a mit nem értenek, s hozzá vannak szokva azon gondolathoz, hogy csakis a hányt-vetett darabokon nyerhetnek legtöbbet. — Opera. Az operaház megnyitási ünnepélyére minden jegy rég el van már adva. Ön azt kérdi tőlünk, vajjon birunk-e tudomással arról, hogy kik kapkodták el a nagy közönség előtt a jegyeket? S hogy vajjon nem-e megint valami zsidó manipuláció műve az, hogy csakis második kézből lehet jegyhez jutni? Mi az egészről nem tudunk semmit, de adandó alkalommal megtudakoljuk. Semmi esetre sem lehetne eltérni azt, hogy nyilvános intézeteink és színházaink jegyeit is privát manipulációk tárgyává tegyék az izraliták. — Lócsere. Nem világlik ki egészen, hogy melyik csalta meg a másikat. — Az állatkerti krokodilus. Dejszen, az lustább állat, mintsem, hogy rájesszen a zsidókra, különben is hazáján kívül nem valami veszedelmes állat. — A garibaldista. Igen régi történet, ráadásul még annyira hibásan van megírva, hogy ki sem lehetne javítani. — Antiszemita sakkalány. Jó, és jövő számunkban már közölni is fogjuk. — Több leíratról és levélről jövő számunkban.

Tisztelt közönség!

Megbuktak a legnagyobb sakterek!

Megbukott a zsidó armány.

Ámde megbukunk mi is, ha nem támogattok. Minthogy pedig ős időktől fogva a legerősebb támaszték volt a pénz, tehát legyen szives beküldeni valamennyi előfizetők az az egy forintot, a melyért kap százforint ára mulattatót.

Zöld Ördög.

Az 1884. július elsejével új előfizetést nyitunk a „Füstölő“-re.

A „Füstölő“ előfizetési ára.

Egész évre..... 2 frt.

Fél évre..... 1 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kérjük mindazon tisztelt előfizetőinktől, kiknek előfizetésök f. év június végével lejár, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

Bartalits Imre kiadó.

Budapest. VIII. Eszterházy-utca 12.

A „Füstölő“ I. és II. évfolyama füzve 3 frt helyett 2 frtért rendelhető meg a „Füstölő“ kiadóhivatalában.